

né protihodnoty v Kč provádí se v Československu výkup se srážkou 25%.

Po předběžném propočtu prostředků, jež se sešly na výkupní akci ze všech připuštěných pohledávek se zjistilo, že bude možno při konečném průčtování poskytnouti určitou bonifikaci oněm věřitelům, jichž pohledávky měly býti přebírány při 20% srážce, t. j. pohledávky na leiiovém clearingu starých pohledávek u Rumunské Národní banky a pohledávky na provisorním sběrném účtě filiálky Anglo-československé a Pražské úvěrní banky v Bukurešti (srážka 25%). Těmto věřitelům se vyplácí protihodnota pouze po srážce 23% (sleva 2%) a věřitelům leiiových clearingových pohledávek po srážce pouze 19% (sleva 1%). Není vyloučeno, že oběma skupinám dostane se ještě určité bonifikace při konečném průčtování.

Lhůta pro celou výkupní akci, stanovená původně do 19. září t. r. byla prodloužena až do odvolání, aby se usnadnilo též majitelům pohledávek t. zv. »lei interni« nově přihlásiti je k výkupní akci a dáti si je složiti přímo u Anglo-československé a Pražské úvěrní banky, filiálky v Bukurešti.

C. Povolovací režim pro suroviny.

Vyhláškou ministra financí ze dne 1. září 1936, č. j. 8017 Nb/36 byl rozšířen seznam zboží podléhajícího devisovému osvědčení devisové komise při ministerstvu financí. Na podnět Národní banky Československé byly předpisy této vyhlášky zmírněny potud, že interními instrukcemi devisové komise bylo na počátku měsíce října stanoveno, že veškeré docházející žádosti z tohoto titulu budou vyřizovány naprosto liberálně. Tímto vyšlo se velmi vstřícně požadavku průmyslu, žádajícího o uvolnění surovin z řízení u devisové komise.

Současně pracuje zvláštní mezi-ministerská komise na revisi celních položek zařazených v řízení povolovacím u ministerstva obchodu a u devisové komise při ministerstvu financí s tím, aby podstatně omezila rozsah obou těchto forem povolovacího řízení. Tato snaha vyplývá ze světové tendence, jež doprovázela devaluaci zemí zlatého bloku, aby současně s uvolněním obchodní vazanosti dostalo se mezinárodnímu obchodu větší volnosti a pomohlo se tak světovému hospodářskému vývoji.

D. Zrušení kompenzačních příplatků u Istcambi.

Italský Národní ústav devisový oznámil Národní bance Československé, že ve styku s Československem zrušují se kompenzační příplatky, jež byly vybírány tímto ústavem od italských dovozců čsl. zboží (ve výši 20%) a z kterýchžto hotovostí byli podporováni italští vývozci do Československa kompenzační premií ve výši 15%. Tím dostává se Československo, jakož i ostatní státy evropské, vůči nimž tento oficiální kompenzační systém byl prováděn, na stejnou úroveň se státy, jež uzavřely s Itálií obchodní úmluvy v době sankční a měly v tomto směru kalulační náskok.

Horna.

Judikatura k zemědělskému vyrovnání.

Pro rychlou orientaci uveřejňujeme některá rozhodnutí, která nám byla zaslána, a to:

A. Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně:

Ustanovení § 11 c. ř. s. se týká společenství v rozepři a nehodí se na vyrovnací řízení. V § 13 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. není stanoveno, ani z něho neplyne, zdali manželé smějí, či nesmějí podati společný návrh na zahájení vyrovnacího řízení. Navrhovatelé měli tedy podati každý svůj návrh na zahájení vyrovnacího řízení řádně doložený. Jestliže podali návrh společný, jest tu sice návrh, ale formálně vadný, protože je společný

(srov. sb. n. s. č. 6634). Tuto vadu lze však odstraniti podle § 3 ⁽²⁾ vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. (Rozhodnutí sb. n. s. č. 3036, 10.196 zde nedopadá.) (Rozhodnutí nejv. soudu z 10. července 1936, č. j. R I 709/36.)

B. Rozhodnutí vrchního soudu v Brně:

I. 1. O tom, jaké hodnoty je majetek dlužníkův, nemůže býti zkoumáno před zahájením vyrovnacího řízení, nýbrž teprve v řízení samém podle ustanovení § 9, odst. 2 a násl. citovaného vlád. nař. soudním odhadem a ukáže-li se, že tu nebylo od počátku podmínek pro zahájení vyrovnacího řízení, může dojít k jeho zastavení podle § 65, č. 5 posl. věty vyr. řádu.

2. Je-li dán důvod § 4, č. 6 vyrovnacího řádu (vyrovnací řízení nelze zahájit, nebylo-li doposud splněno dřívější vyrovnání) nelze zemědělské vyrovnací řízení zahájit i když se jedná o zemědělce, neboť tento vylučovací důvod zůstal vlád. nař. 76/36 nedotčen, a je nerozhodným, že v posledních šesti měsících nebyl na jmění zemědělce vyhlášen konkurs, ani zahájeno vyrovnací řízení, ježto vylučovací důvod § 4, č. 6 vyrovnacího řádu byl pojat do citovaného paragrafu jen proto, aby byly zachyceny i ony případy, na něž by vylučovací důvod č. 3 nedopadal, aby tak vyloučení byli z výhody vyrovnacího řízení oni dlužníci, kteří pro nesplnění dřívějšího vyrovnacího řízení jí vůbec nezasluhují.

(Usnesení vrchního zemského soudu v Brně jako soudu rekursního z 5. června 1936, č. j. R I 230/36.)

Zásadu sub 1, řeší stejně usnesení téhož soudu z 19. června 1926, č. j. R I 254/36 a R I 255/36.

Písemnictví: Důvodová zpráva str. 2, 3, 8, 10, 11; Pužman-Knap: Zemědělské vyrovnání — str. 14—19, 3—4, 80; Srb: Zemědělské vyrovnací řízení, str. 5, 19, 32; Loula: Zemědělské vyrovnací řízení str. 98; Soukup: Zemědělské vyrovnací řízení, str. 6, 11, 18; Dymeš: Konkurs a zemědělské vyrovnání — Hospodářská politika č. 32.

II. Není nikde předepsáno, že by všichni věřitelé museli býti uvědoměni o všech okolnostech předepsaných jako podmínky pro povolení vyrovnání. Vlád. nař. č. 76/36 předepisuje v § 5, odst. 3 poukazem na § 2, odst. 2 vyr. ř. co má dlužník uvést v zevrubném seznamu jmění a co má připojit. Tento seznam jest určen pro soud a spisy. Dle § 3 vl. nař. č. 76/36 platí i pro zemědělské vyrovnací řízení podpůrně předpisy vyr. řádu, který v § 2, odst. 4 stanoví výslovně, že věřitelům má býti doručen jen přehled o majetkovém

stavu a návrh na vyrovnání. Opačný názor by odporoval ostatně i úmyslu zákonodárce, aby řízení bylo pokud možno zjednodušeno a nebylo nákladné, což by bylo zmařeno, kdyby dlužník měl pro velký počet věřitelů pořizovati opisy knihovních výtahů a jiných příloh, které jsou u zemědělských dlužníků obyčejně značně rozsáhlé. Věřitelé mají právo a možnost, aby do těchto dokladů u soudu nahlédli, nebo dali nahlédnouti. (Usnesení vrchního zemského soudu jako soudu rekursního v Brně z 13. července 1936, č. j. R IV 227/36.)

Písemnictví: Srb: str. 16; Soukup: str. 11.

III. Proti přesnému ustanovení § 4, č. 2 vyrovnacího řádu, (§ 3 vl. nař. č. 76/36), dle něhož nelze vyrovnací řízení zahájit, byl-li dlužník v posledních pěti letech před podáním návrhu odsouzen pro podvodný úpadek, nelze povolit ani zahájení vyrovnacího řízení zemědělského, jde-li o navrhovatele, který byl ve zmíněné době odsouzen pro zločin spoluviny na podvodném úpadku dle §§ 5, 205 a tr. zák. (Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 24. června 1936, č. j. R IV 247/36.)

IV. Vyrovnací soud byl oprávněn použít § 21 vlád. nař. č. 115/31 o přiměřeném snížení odměny vyrovnacího správce, byl-li návrh vyrovnací vzat zpět a o výši odměny bylo rozhodnuto před účinností vlád. nař. č. 191/36. (Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního ze dne 13. srpna 1936, č. j. R IV 229/36.)

V. 1. Vyrovnací řád nezná zahájení jednotného společného vyrovnacího řízení o jmění několika dlužníků, musí proto každý z dlužníků předložit samostatný vyrovnací návrh i seznam jmění a dluhů (§ 2 vyr. ř.). Společný návrh jest formelní vadou, kterou lze však dle § 84 civ. s. ř. odstraniti (§ 3 vl. nař. č. 76/36.).

2. Jednotná společná kvota dvou zemědělských vyrovnacích dlužníků jest nepřipustná i když mají společné dluhy se solidárním závazkem a jest překážkou zahájení zemědělského vyrovnacího řízení dle § 4, č. 5 vyr. řádu. Každý z navrhovatelů musí nabídnouti vyrovnací kvotu části pohledávky, která na něho připadá dle § 13 vlád. nař. č. 76/36 tedy aspoň 35% či 40% či 45% z polovice stávajících společných dluhů.

(Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 20. srpna 1936, č. j. R IV 234/36.)

Písemnictví: Srb, str. 50; Loula, str. 116.

VI. 1. Není-li s domem odhadovaným spojeno právo reální, takže hostinská kon-

cese jest pouze právem osobním, nelze při odhadu bráti v úvahu, že v domě jsou též místnosti zřízené na provozování živnosti hostinské, při čemž však příslušenství hostinské nutno zvláště zhodnotiti.

2. Výši pojistné částky nelze srovnávat s odhadní cenou, která má býti ve smyslu § 34 odh. řádu základem pro exekuční řízení a ve smyslu § 9, odst. 2 vlád. nař. č. 76/36 základem pro určení stavu břemen.

(Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 10. července 1936, č. j. R II 210/ a R II 211/36.)

VII. V návrhu, aby vyrovnání bylo zastaveno a veškeré další dosud podniknuté kroky zrušeny, jest obsažen i návrh na zamítnutí návrhu vyrovnacího řízení. (Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 20. srpna 1936, č. j. R II 221/36.)

VIII. Otázku, že navrhovatel udal cenu svých budov, pozemků, inventáře příliš nízko a své podíly na lihovarnických a lnářských podnicích neuvedl, lze řešiti teprve v řízení vyrovnacím samém po soudním odhadu a zjištění břemen. (Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 24. července 1936, č. j. R I 304/36.)

IX. 1. Ke zrušení vnucené správy není vyrovnací komisař oprávněn ani podle vyrovnacího řádu obecného ani podle vlád. nař. 76/36.

2. Byl-li odklad dražby vyrovnacím komisařem již jednou na 60 dnů odložen dle § 13, odst. 3 vyr. řádu, není opětový odklad přípustný, ježto lhůta 60 dní právě zmíněné nebyla vl. n. č. 76/36 prodloužena a ustanovení § 9, odst. 1 a § 21 vl. nař. neopravňují vyrovnacího komisaře k žádným jiným opatřením, o nichž by hledíc k tomu, že podle § 9, odst. 10 vlád. nař. č. 76/36 zanikají zástavní práva v § 9, odst. 5 a 7 c) uvedená teprve právoplatným usnesením o určení stavu břemen a dále hledíc k ustanovení § 20 tohoto vlád. nař. a k tendenci citovaného vlád. nař. byl o návrhu vyrovnacích dlužníků oprávněn rozhodnouti jen exekuční soud (§ 39, č. 2 ex. ř.) za podmínek § 21 cit. vlád. nař.

(Usnesení vrchního zemského soudu v Brně, jako soudu rekursního z 24. července 1936, č. j. R III 228-230/36.)

Písemnictví: P u ž m a n - K n a p, str. 9.
Zaslal A. Chytil.

Valorisační doložka.

Metalistické pojetí peněz váže měnovou jednotku na kov (zlaťo), nominalistické pojetí pe-

něz na kupní sílu peněz. Zkušenost ukazuje, že devalvační zákony neuznávají zlaté doložky, a to mnohdy ani tehdy, jde-li o ryzí zlaté doložky, nedotýkají se však doložek, podle nichž má býti množství peněžních jednotek smluvního plnění upraveno dle jejich kupní síly.

Ve výroční zprávě Jednoty k povzbuzení průmyslu v Čechách za 103. rok působnosti 1935/36 nalézáme otištěnou nájemní smlouvu s touto doporučitelnou valorisační doložkou, kterou arci je třeba od případu k případu přizpůsobiti:

»Pokud se týká výše nájemného, dohodly se strany na tom, že zásadně odpovídati má nynější vnitřní hodnotě čsl. koruny vyjádřené úhrnným indexem velkoobchodních cen z měsíce května 1935, jak zjištěn byl v cenových zprávách Státního úřadu statistického republiky Československé č. 15 z r. 1935 (703).

Kdyby proto vnitřní hodnota koruny československé se snížila nebo zvýšila oproti tomuto zjištěnému úhrnnému indexu velkoobchodních cen z května 1935 později o 30%, jsou obě strany oprávněny žádati takovou úpravu nájemného, aby toto odpovídalo změněným poměrům.«

Spisové značky nejvyššího soudu.

Podle prozatímního jednacího řádu nejvyššího soudu podle presidiálního výnosu ze dne 6. prosince 1918, čís. pres. 50 (s hlediska formálního arci nezávazného, srov. závěr článku prof. dra Krčmáře v 1. čísle) vedou se u nejvyššího soudu pro jednotlivé právní záležitosti rejstříky (§ 6), které se vedou odděleně podle obvodů jednotlivých vrchních soudů a tato oddělení jsou označena běžnými římskými číslicemi tak, že oddělení pro obvod vrchního soudu

českého má č. I.,
moravsko-slezského č. II.,
slovenského č. III.

a každé z těchto oddělení vede předeepsané rejstříky oddělení (§ 7).

Rejstříky jsou následující:

Rv pro dovolání v občanských záležitostech právních;

R pro rekursy a dovolací rekursy,